

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 4 mei 2021

Uw brief van: 08/01/2021
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 53.051//PF
AN/YM

Betreft: vraag om advies met betrekking tot de verstrekking van persoonsgegevens - opstelling van een protocol - taalgebruik

In zitting van 23 april 2021 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, uw vraag om advies met betrekking tot de toepassing van de taalwetten in het opstellen van protocollen in verband met de verstrekking van persoonsgegevens.

In uw brief van 8 januari 2021 deelt u het volgende mee : (vertaling)

“(…)

Overeenkomstig artikel 20 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, dienen de federale besturen, die persoonsgegevens doorgeven hetzij aan andere overheden, hetzij aan privé organisaties, deze doorgifte aan de hand van een protocol te formaliseren.

Om aan deze wettelijke bepaling te voldoen, is de Dienst Vreemdelingenzaken begonnen met het opstellen van dergelijke protocollen met verschillende partners: gemeenten van de Koninkrijk, federale besturen (Fedasil, Statbel, CGVS, enz.), gewestelijk- of gemeenschapsbestuur (administraties bevoegd voor kinderbijslag), enz.

Wij hebben echter een aantal vragen over de taal waarin deze protocollen moeten worden opgesteld.

Indien een dergelijk protocol met een andere federale overheid wordt opgesteld, lijkt het ons dat, overeenkomstig de artikelen 39, § 1 en 17, § 1, B, 3° van de wet van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, het protocol moet worden opgesteld in de taal van de ambtenaar die het dossier behandelt, aangezien het "dossier" noch gelokaliseerd noch lokaliseerbaar is.

Indien een dergelijk protocol wordt opgesteld met een gewestelijk- of gemeenschapsbestuur of met een gemeente (buiten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest), lijkt het ons dat, overeenkomstig artikel 39, § 2, van voornoemde wet van 18 juli 1966, het protocol moet worden opgesteld in de taal van het overeenstemmende taalgebied.

Indien een dergelijk protocol wordt opgesteld met een privé organisatie, lijkt het ons dat,

overeenkomstig artikel 41, § 2, van voornoemde wet van 18 juli 1966, het protocol moet worden opgesteld in de taal van het taalgebied waar die organisatie is gevestigd.

Kunt u onze interpretatie van deze artikelen van de wet van 18 juli 1966 betreffende het taalgebruik in bestuurszaken bevestigen? Hoewel particulieren niet rechtstreeks betrokken zijn bij deze protocollen, ondervinden zij er ongetwijfeld wel de gevolgen van. Het doel van de protocollen is de verwerking van hun persoonsgegevens te regelen. Heeft dit gevolgen voor de taal of talen die voor de opstelling van deze protocollen moeten worden gebruikt ?

Bovendien verplicht artikel 20, § 3, van de genoemde wet van 30 juli 2018 de administraties om deze protocollen op hun website te publiceren. Dit draagt bij tot de naleving van het transparantiebeginsel dat is vastgelegd in de Algemene verordening gegevensbescherming ("GDPR"). Bijgevolg kunnen deze protocollen door alle inwoners van het Koninkrijk worden geraadpleegd, ongeacht het taalgebied waarin zij wonen. Heeft dit gevolgen voor de taal of talen die voor de opstelling van deze protocollen moeten worden gebruikt?

Een voorbeeld: de Dienst Vreemdelingenzaken werkt momenteel aan een protocol voor de uitwisseling van persoonsgegevens met het Erasmus ziekenhuis. Aangezien het Erasmus ziekenhuis een Franstalige privéonderneming is, maar gevestigd is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en dit protocol betrekking heeft op de persoonsgegevens van natuurlijke personen die in het Franstalige, Nederlandstalige, Duitstalige en tweetalige gebied wonen, in welke taal/talen moet de Dienst Vreemdelingenzaken dit protocol dan opstellen?

Een ander voorbeeld: de Dienst Vreemdelingenzaken stelt een protocol op met Fedasil, dat een centrale administratie is. Aangezien dit protocol betrekking heeft op persoonsgegevens van natuurlijke personen die in het Franse, het Nederlandse, het Duitse en het tweetalige taalgebied wonen, in welke taal/talen moet het Bureau dit protocol dan opstellen?

(...)"

*
* *

De Dienst Vreemdelingenzaken is een centrale dienst in de zin van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 (SWT).

1. Indien het protocol wordt opgesteld met een andere federale administratie

Overeenkomstig artikel 39, § 3 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), worden de onderrichtingen aan het personeel in het Nederlands en in het Frans gesteld.

2. Indien het protocol wordt opgesteld met een gewestelijk- of gemeenschapsadministratie of met een gemeente

Voor de administraties van de Vlaamse Regering dient overeenkomstig de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI), het Nederlands als administratieve taal te worden gebruikt.

Voor de administraties van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering dienen overeenkomstig de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen (W. Brussel I.H.), het Nederlands en het Frans als administratieve taal te worden gebruikt.

Voor de gemeenten gebruiken de centrale diensten overeenkomstig artikel 39, § 2 SWT in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, de taal van het gebied.

3. Indien het protocol wordt opgesteld met een privé organisatie

Overeenkomstig artikel 41 SWT gebruiken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de privé-bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, de taal van dat gebied.

4. Heeft de taal van de particulieren wier gegevens worden behandeld, een invloed op de taal of talen die moeten worden gebruikt voor het schrijven van deze protocollen, en is het feit dat deze protocollen beschikbaar zijn voor alle inwoners van het Koninkrijk, ongeacht het taalgebied waarin zij wonen, van invloed op de taal of talen die moeten worden gebruikt voor het schrijven van deze protocollen?

Wanneer deze protocollen beschikbaar zijn voor de particulieren, worden deze beschouwd als bericht of mededeling in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40, tweede lid SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld. De berichten en mededelingen die ze rechtstreeks aan het publiek richten, worden in het Duits aan het Duitstalig publiek ter beschikking gesteld.

Indien het, overeenkomstig artikel 36, 1° et 2°, GWHI de gewestelijk- of gemeenschapsadministraties zijn (behalve het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest) die protocollen ter beschikking stellen van de particulieren, moeten deze protocollen voor de diensten van de Vlaamse Regering in het Nederlands, en voor de diensten van de Waalse en de Franse Gemeenschapsregering in het Frans worden opgesteld.

Indien het de diensten van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zijn die, overeenkomstig artikel 32, § 1, W. Brussel I.H. de protocollen ter beschikking stellen van de particulieren, moeten deze protocollen in het Nederlands en in het Frans worden opgesteld.

Indien het de gemeenten zijn die de protocollen ter beschikking stellen van de particulieren, zijn de bepaling van de SWT met betrekking tot de plaatselijke diensten van toepassing.

5. In uw voorbeeld met betrekking tot de Dienst Vreemdelingenzaken die momenteel aan een protocol voor de uitwisseling van persoonsgegevens werkt met het Erasmus ziekenhuis.

Het Erasmus ziekenhuis is een Franstalige privéonderneming. De Dienst Vreemdelingenzaken dient dat protocol derhalve enkel in het Frans op te stellen.

6. In uw ander voorbeeld met betrekking tot de Dienst Vreemdelingenzaken die momenteel aan een protocol met Fedasil werkt.

Fedasil is een centrale dienst. De Dienst Vreemdelingenzaken dient dat protocol derhalve in het Nederlands en in het Frans op te stellen.